

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 1 lutego 1984 r. **Nr 1-2**

TREŚĆ:

1

UCHWAŁA Nr 192/83 RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1983 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz.U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 2 w ust. 1 uchwały nr 211/82 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) tabelę grup miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 3 900 do 14 500 zł,

2) tabelę stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego przysługującego za posiadany stopień pożarniczy w wysokości od 2 200 do 5 000 zł."

§ 2.1. Na pokrycie wydatków związanych z podwyższeniem wynagrodzeń funkcjonariuszy pożarnictwa przeznacza się w 1984 r. 979,7 mln zł, w tym 670,6 mln zł funduszu płac.

2. Minister Finansów sfinansuje wydatki, o których mowa w ust. 1, ze środków przewidzianych na ten cel w budżecie państwa na 1984 rok, na podstawie wniosku Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 3. Podwyżka płac funkcjonariuszy pożarnictwa zatrudnionych w przedsiębiorstwie powinna być pokryta w ramach funduszu płac przedsiębiorstwa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r., z wyjątkiem § 1 w części dotyczącej tabeli stawek miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego przysługującego za posiadany stopień pożarniczy, która wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. **Z. Messner**

2

ZARZĄDZENIE Nr 7/84 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 stycznia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 211/82 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 roku w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionej uchwałą nr 192/83 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia nr 81/82 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 października 1982 r. w sprawie wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r., z tym że załącznik nr 2 obowiązuje od dnia 1 stycznia 1985 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: **C. Kiszczak**

Załączniki do zarządzenia nr 7/84 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 stycznia 1984 r. (poz. 2)

Załącznik nr 1

TABELA
GRUP I STAWEK
WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Grupa wynagrodzenia	Kwota w zł
1	3 900 — 5 400
2	4 300 — 5 800
3	4 700 — 6 200
4	5 100 — 6 600
5	5 500 — 7 000
6	5 900 — 7 400
7	6 300 — 7 800
8	6 700 — 8 200
9	7 100 — 8 600
10	7 500 — 9 000
11	7 900 — 9 500
12	8 300 — 10 000
13	8 700 — 10 500
14	9 100 — 11 000
15	9 500 — 11 500
16	10 000 — 12 000
17	10 500 — 12 500
18	11 000 — 13 000
19	11 500 — 13 500
20	12 000 — 14 000
21	12 500 — 14 500

Załącznik nr 2

TABELA
MIESIĘCZNEGO WYNAGRODZENIA
ZASADNICZEGO PRZYSŁUGUJĄCEGO
ZA POSIADANY STOPIEŃ POŻARNICZY

Stopień pożarniczy	Kwota w zł
Generał pożarnictwa	5 000
Pułkownik pożarnictwa	4 500
Podpułkownik pożarnictwa	4 300
Major pożarnictwa	4 100
Kapitan pożarnictwa	4 000
Porucznik pożarnictwa	3 900
Podporucznik pożarnictwa	3 800
Starszy chorąży pożarnictwa	3 600
Chorąży pożarnictwa	3 500
Młodszy chorąży pożarnictwa	3 400
Starszy ogniomistrz pożarnictwa	3 300
Ogniomistrz pożarnictwa	3 200
Plutonowy pożarnictwa	3 100
Starszy kapral pożarnictwa	3 000
Kapral pożarnictwa	2 900
Starszy kapral	2 800
Strażak	2 200

3

ZARZĄDZENIE Nr 9/84 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 stycznia 1984 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie utworzenia Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ochrony Przeciwpożarowej w Józefowie-Dębince

Na podstawie § 2 ust. 1 i § 6 ust. 1 uchwały nr 191 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1970 r. w sprawie tworzenia i zasad działania ośrodków badawczo-rozwojowych (Monitor Polski Nr 43, poz. 340, z 1974 r. Nr 2, poz. 9 i z 1980 r. Nr 18, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 81 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 sierpnia 1972 r. w sprawie utworzenia Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ochrony Przeciwpożarowej w Józefowie-Dębince (Dz. Urz. MSW Nr 7, poz. 24) oraz w statucie Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Ochrony Przeciwpożarowej stanowiącym załącznik do zarządzenia, wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 zarządzenia otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Tworzy się ośrodek badawczo-rozwojowy stanowiący Centrum Naukowo-Ba-

dawcze Ochrony Przeciwpożarowej, zwane dalej „Centrum”.”,

2) użyty w przepisach zarządzenia oraz statucie wyraz: „Ośrodek” zastępuje się w odpowiednich przypadkach wyrazem: „Centrum”,

3) użyte w tytule oraz § 1 ust. 1 statutu wyrazy: „Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ochrony Przeciwpożarowej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami: „Centrum Naukowo-Badawcze Ochrony Przeciwpożarowej”,

4) § 4 statutu otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Do zadań Centrum należy:

1) rozwiązywanie problemów w pełnych cyklach rozwojowych, obejmujących prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie:
   a) badania poziomu jakości i nowoczesności sprzętu i urządzeń pożarniczych, materiałów i środków ognioochronnych, środków gaśniczych oraz metod ich wykorzystania w ochronie przeciwpożarowej,
   b) doskonalenie funkcjonalności konstrukcji sprzętu i urządzeń pożarniczych,
   c) zastosowania nowych rodzajów sprzętu i urządzeń pożarniczych, środków gaśniczych, materiałów i środków ognioochronnych,
   d) zastosowania nowych metod zabezpieczeń przeciwpożarowych i gaśniczych w ochronie przeciwpożarowej,
   e) normalizacji w dziedzinie pożarnictwa,
   f) bezpieczeństwa i higieny pracy w pożarnictwie,
   g) kierunków rozwoju techniki pożarniczej,
   h) koordynacji prac badawczych dotyczących zagadnień pożarniczych przeprowadzanych w instytucjach resortowych,
2) prowadzenie prac rozwojowych w zakresie:
   a) opracowań doświadczalno-konstrukcyjnych, budowy i próbnej eksploatacji sprzętu i urządzeń pożarniczych,
   b) opracowań normatywnych do stosowania sprzętu i urządzeń pożarniczych, środków gaśniczych, materiałów i środków ognioochronnych w ochronie przeciwpożarowej,
   c) badania czystości patentowej,
   d) przygotowania danych wyjściowych do norm;
3) udział w pracach wdrożeniowych w zakresie:
   a) współudziału autorskiego przy wdrażaniu do produkcji sprzętu i urządzeń pożarniczych, środków gaśniczych, materiałów i środków ognioochronnych,
   b) pomocy autorskiej i dydaktycznej przy wprowadzaniu do eksploatacji w ochronie przeciwpożarowej nowych zdobyczy techniki pożarniczej,
   c) opracowywania dokumentacji technicznej;
4) współpraca w upowszechnianiu prac naukowo-badawczych i rozwojowych,
5) prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych nie stanowiących części składowych problemów, a w szczególności prac rozpoznawczych o charakterze stosowanym lub poznawczym w ochronie przeciwpożarowej;
6) prowadzenie działalności ogólnotechnicznej, w tym prac z zakresu normalizacji, typizacji w ochronie przeciwpożarowej, szkolenia, ochrony patentowej oraz popularyzacji osiągnięć nauki i techniki;
7) informacja w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej w ramach krajowego systemu informacji naukowo-technicznej, gromadzenie materiałów dotyczących problematyki pożarniczej, prowadzenie biblioteki pożarniczej oraz wydawanie materiałów informacyjnych o tematyce pożarniczej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych: **C. Kiszczak**

4

ZARZĄDZENIE Nr 22 MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 8 grudnia 1983 r.

w sprawie ochrony przeciwpożarowej w resorcie górnictwa i energetyki

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ochrona przeciwpożarowa w resorcie górnictwa i energetyki obejmuje całokształt zadań związanych z zapobieganiem powstaniu i zwalczaniem powstałych pożarów w obiektach i urządzeniach oraz zapewnieniem bezpieczeństwa w tym zakresie pracownikom resortu.

§ 2. Wszyscy pracownicy resortu górnictwa i energetyki oraz osoby przebywające na terenie obiektów i urządzeń resortu są zobowiązani do udziału w zapobieganiu pożarom oraz ich zwalczaniu.

§ 3. Kierownicy (dyrektorzy) jednostek organizacyjnych resortu górnictwa i energetyki są odpowiedzialni za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w kierowanych przez nich jednostkach. Oprócz zadań określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 20, poz. 106) do obowiązków kierowników (dyrektorów) jednostek organizacyjnych .resortu górnictwa i energetyki należy:

1) opracowanie i wprowadzenie w życie regulaminu ochrony przeciwpożarowej zakładu pracy, w zakresie nie dotyczącym podziemnych zakładów górniczych, na podstawie wytycznych Ministerstwa Górnictwa i Energe-

tyki oraz w zakresie dotyczącym podziemnych zakładów górniczych — kopalnianego planu akcji przeciwpożarowej stosownie do odrębnych przepisów,

2) powołanie komisji pożarowo-technicznej jako zespołu kontrolnego i doradczego do spraw ochrony przeciwpożarowej, której zakres działania powinien być określony w regulaminie, o którym mowa w pkt 1,

3) zapewnienie środków finansowych i materiałowych na realizację zadań ochrony przeciwpożarowej,

4) opracowanie i realizowanie programów poprawy stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego przedsiębiorstwa (zakładu),

5) dokonywanie okresowych ocen stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego przedsiębiorstwa (zakładu) i wydawanie poleceń zmierzających do poprawy w tym zakresie.

§ 4. Nadzór i koordynację działań ochrony przeciwpożarowej w resorcie górnictwa i energetyki sprawuje wyznaczony podsekretarz stanu lub generalny dyrektor.

§ 5.1. Prowadzenie całokształtu zagadnień ochrony przeciwpożarowej, ustalanie kierunków działania i koordynacja prac w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia osób, obiektów i urządzeń należy do służby przeciwpożarowej zatrudniającej funkcjonariuszy pożarnictwa i osoby cywilne.

2. Działania służby przeciwpożarowej resortu górnictwa i energetyki w zakresie objętym ustawą o ochronie przeciwpożarowej bezpośrednio nadzoruje i koordynuje Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej, który podlega organizacyjnie Dyrektorowi Departamentu Spraw Obronnych, a pod względem operacyjno-technicznym Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

3. Działania służby przeciwpożarowej podziemnych zakładów górniczych resortu górnictwa i energetyki w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektów i urządzeń dołowych lub bezpośrednio związanych z ciągiem technologicznym zakładu bezpośrednio nadzoruje i koordynuje Centralna Stacja Ratownictwa Górniczego; merytoryczna działalność Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego w tym zakresie podlega ocenie Departamentu Górnictwa Węglowego.

4. Służbę przeciwpożarową resortu górnictwa i energetyki stanowią:

1) w Ministerstwie — Główny Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej,

2) w Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego — Dział Ochrony Przeciwpożarowej Podziemnych Zakładów Górniczych,

3) w przedsiębiorstwach i innych jednostkach organizacyjnych resortu górnictwa i energetyki:
— inspektorat ochrony przeciwpożarowej,
— wydział przeciwpożarowy,
— zakładowa zawodowa straż pożarna powołana na podstawie odrębnych przepisów,
— stanowisko pracy do spraw przeciwpożarowych,
— służba przeciwpożarowa podziemnych zakładów górniczych.

5. Komórki organizacyjne i stanowiska pracy, o których mowa w ust. 3 pkt 3 podlegają bezpośrednio kierownikowi (dyrektorowi) lub zastępcy do spraw technicznych.

§ 6.1. Zakres podstawowych zadań służby przeciwpożarowej w resorcie górnictwa i energetyki objętych działaniem ustawy o ochronie przeciwpożarowej określa załącznik do zarządzenia.

2. Szczegółową organizację służby przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu górnictwa i energetyki działającej w oparciu o ustawę o ochronie przeciwpożarowej, ustala kierownik (dyrektor) jednostki. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej prowadzi kontrolę prawidłowości ustalenia szczegółowej organizacji służby przeciwpożarowej pod względem zabezpieczenia wykonania jej podstawowych zadań oraz kontroluje prawidłowość obsad etatowych.

3. Organizację służby przeciwpożarowej podziemnych zakładów górniczych ustala kierownik ruchu zakładu górniczego na podstawie odrębnych przepisów.

§ 7. Traci moc:

1) zarządzenie nr 16 Ministra Energetyki i Energii Atomowej z dnia 25 października 1976 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej w resorcie energetyki i energii atomowej,

2) zarządzenie nr 19 Ministra Górnictwa z dnia 20 października 1980 r. w sprawie organizacji i zakresu działania służby ochrony przeciwpożarowej w resorcie górnictwa.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia podpisania.

Minister Górnictwa i Energetyki: **C. Piotrowski**

Załącznik do zarządzenia nr 22 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 8 grudnia 1983 r. (poz. 4)

ZAKRES PODSTAWOWYCH ZADAŃ SŁUŻBY OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ W RESORCIE GÓRNICTWA I ENERGETYKI

Do podstawowych zadań służby przeciwpożarowej należy:

1. Ustalenie generalnych kierunków działania, koordynacja i fachowy nadzór nad realizacją zadań w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego jednostek organizacyjnych resortu.

2. Inicjowanie i współudział w opracowywaniu resortowych i branżowych przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

3. Prowadzenie analiz stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego jednostek organizacyjnych i branż gospodarczych resortu, opracowywanie wniosków i poleceń w zakresie poprawy bezpieczeństwa przeciwpożarowego.
4. Ustalanie podstawowych kierunków i metod profilaktyki przeciwpożarowej i nadzór nad ich realizacją.
5. Współdziałanie z odpowiednimi komórkami organizacyjnymi resortu w zakresie przygotowania służby przeciwpożarowej w ramach obrony cywilnej.
6. Prowadzenie nadzoru i kontroli stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektów i urządzeń oraz prowadzonych i przekazywanych inwestycji w jednostkach organizacyjnych resortu.
7. Współdziałanie w zakresie postępu technicznego, w zabezpieczeniu przeciwpożarowym obiektów i urządzeń resortu, nadzór nad wdrażaniem postępu technicznego.
8. Udział w postępowaniach wyjaśniających okoliczności i przyczyny powstawania pożarów, rozprzestrzeniania pożarów, opracowywanie wniosków zmierzających do poprawy sytuacji pożarowej.
9. Ustalanie kierunków i zasad szkoleń przeciwpożarowych, współudział w szkoleniach oraz nadzór nad realizacją szkoleń.
10. Ustalanie potrzeb i zasad zabezpieczenia obiektów i urządzeń resortu w sprzęt i urządzenia przeciwpożarowe.
11. Współdziałanie z terenowymi komendami straży pożarnych w zakresie zabezpieczenia operacyjnego obiektów i urządzeń jednostek organizacyjnych resortu.

5

ZARZĄDZENIE Nr 9/83 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 8 listopada 1983 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie regulaminu noszenia umundurowania oraz odzieży specjalnej przez funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie § 6 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lipca 1975 r. w sprawie określenia wzorów umundurowania, dystynkcji i oznak oraz wzorów odzieży specjalnej funkcjonariuszy pożarnictwa (Monitor Polski z 1975 r. Nr 23, poz. 148 i z 1983 r. Nr 18, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. W regulaminie noszenia umundurowania oraz odzieży specjalnej przez funkcjonariuszy pożarnictwa stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 5/77 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 14 lipca 1977 r. w sprawie regulaminu noszenia umundurowania oraz odzieży specjalnej przez funkcjonariuszy pożarnictwa w części drugiej dodaje się rozdział III w brzmieniu:

„Zasady noszenia oznak na odzieży specjalnej.
§ 74. Funkcjonariusze noszą oznaki określające przynależność do jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej oraz pełnioną funkcję w jednostce taktycznej, na lewym rękawie kurtki odzieży specjalnej w odległości 10 cm od miejsca wszycia rękawa.

§ 75. Oznaka może być jedno- lub dwuczęściowa. Oznaka jest tłoczona w tworzywie sztucznym na podkładzie z tkaniny w kolorach określonych w § 76—79 z nadrukiem koloru białego. Część górna oznaki ma kształt koła o średnicy 80 mm z otokiem o szerokości 1 mm. Wokół znajduje się napis „STRAŻ POŻARNA".

W środku koła umieszczony jest symbol służby pożarniczej — na tle hełmu strażackiego stylizowany wizerunek profilu głowy orła i gałązki laurowej. Poniżej symbolu znajduje się napis „KWSP", numer rejonu w województwie lub „KGSP". Część dolna oznaki ma kształt prostokąta w kolorze ciemnoniebieskim o wymiarach 20 x 85 mm, z umieszczoną nazwą województwa.
§ 76. 1. Funkcjonariusze pełniący służbę w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz zakładowych zawodowych strażach pożarnych, noszą oznaki dwuczęściowe.

2. Górną część oznaki w kolorze ciemnoniebieskim noszą:

1) z napisem „KWSP" — funkcjonariusze pełniący służbę w komendach wojewódzkich straży pożarnych,

2) z numerem rejonu w województwie — funkcjonariusze pełniący służbę w komendach rejonowych, komendach zawodowych i komendach zakładowych zawodowych straży pożarnych oraz dowództwach oddziałów.

3. Funkcjonariusze pełniący służbę w jednostkach taktycznych zawodowych straży pożarnych noszą górną część oznaki w następujących kolorach w zależności od pełnionej funkcji:

1) jasnoczerwonym — dowódca kompanii,

2) jasnozielonym — dowódca plutonu i szef zmiany,

3) pomarańczowym — dowódca sekcji, dowódca załogi,

4) szarym — mechanik-kierowca, kierowca, przodownik i pomocnik przodownika roty.

§ 77. 1. Funkcjonariusze pełniący służbę w Komendzie Głównej Straży Pożarnych noszą oznakę jednoczęściową w kształcie koła w kolorze ciemnoniebieskim z napisem „KGSP".

2. Oznakę, o której mowa w ust. 1, noszą również funkcjonariusze pełniący służbę w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Ochrony Przeciwpożarowej oraz w Ośrodku Doskonalenia Zawodowego Straży Pożarnych.

§ 78. Funkcjonariusze pełniący służbę w Szkole Głównej Służby Pożarniczej oraz słuchacze tej szkoły noszą oznakę jednoczęściową w kształcie koła w kolorze ciemnoniebieskim lub w kolorach określonych w § 76 ust. 3 z napisem „Szkoła Główna Służby Pożarniczej".

§ 79. Funkcjonariusze pełniący służbę w szkołach chorążych pożarnictwa oraz słuchacze tych szkół noszą oznakę dwuczęściową w kolorze ciemnoniebieskim lub w kolorach określonych w § 76 ust. 3, z napisem „Szkoła Chorążych Pożarnictwa".

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych:

T. Ostrowski

6

ZARZĄDZENIE Nr 10/83 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 31 grudnia 1983 r.

w sprawie operacyjnych zapasów chemicznych środków gaśniczych

Na podstawie § 2 pkt 6 i § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33 poz. 180) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla potrzeb akcji ratowniczych tworzy się operacyjne zapasy chemicznych środków gaśniczych, w tym również środków pianotwórczych, zwane dalej zapasami środków gaśniczych, dla jednostki taktycznej straży pożarnej, województwa i kraju.

§ 2.1. Zapas środków gaśniczych dla jednostki taktycznej zawodowej i ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej — to określona przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych ilość tych środków przechowywanych w siedzibie jednostki taktycznej straży pożarnej i pozostających w dyspozycji dowódcy tej jednostki.

2. Zasady naliczania minimalnych ilości zapasów środków gaśniczych dla jednostki taktycznej, o której mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 3.1. Zapas środków gaśniczych dla województwa — to określona przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych ilość środków pianotwórczych przechowywanych w nie więcej jak w trzech siedzibach jednostek taktycznych straży pożarnych i pozostających w dyspozycji komendanta wojewódzkiego straży pożarnych.

2. Minimalny zapas środków gaśniczych dla województwa stanowi 10% sumy zapasów środków pianotwórczych dla jednostek taktycznych zawodowych straży pożarnych, nie mniej niż 5 tys. litrów.

§ 4.1. Zapas środków gaśniczych dla kraju — to określona ilość tych środków przechowywanych w bazach chemicznych środków gaśniczych i pozostających w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

2. Wielkość zapasów środków gaśniczych dla kraju oraz wytypowane województwa do lokalizacji baz, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Komendanci wojewódzcy straży pożarnych wytypowanych województw zorganizują bazy, o których mowa w ust. 1, zapewnią odpowiednie ilości środków gaśniczych oraz sprzęt do ich transportu.

§ 5.1. Komendanci rejonowi straży pożarnych zapewnią możliwość całodobowego dostępu do zapasów środków gaśniczych jednostek taktycznych straży pożarnych.

2. Komendanci wojewódzcy straży pożarnych zapewnią 30 minutowy okres osiągania gotowości wyjazdowej transportu z zapasem środków gaśniczych dla województwa i kraju.

§ 6. Komendanci wojewódzcy straży pożarnych zapewnią racjonalną gospodarkę zapasami środków gaśniczych, uwzględniając zachowanie trwałości ich właściwości użytkowych, określonych przez producentów tych środków.

§ 7. Traci moc zarządzenie Nr 5/76 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 maja 1976 r. w sprawie baz chemicznych środków gaśniczych (Dz. KGSP Nr 3, poz. 26).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Komendant Główny Straży Pożarnych:

w z. A. Gatlik

Załączniki do zarządzenia nr 10 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 grudnia 1983 r. (poz. 5)

Załącznik nr 1

ZASADY NALICZANIA MINIMALNYCH ILOŚCI ZAPASÓW ŚRODKÓW GAŚNICZYCH DLA JEDNOSTKI TAKTYCZNEJ STRAŻY POŻARNEJ

1. Zapas środków gaśniczych stanowi wielokrotność pojemności zbiorników i pojemników na środek pianotwórczy lub proszek gaśniczy, stanowiący wyposażenie pożarniczych pojazdów samochodowych oraz agregatów i pomp.

2. Do zapasu nie wlicza się ilości środków pianotwórczych i proszków gaśniczych znajdujących się w zbiornikach i pojemnikach pożarniczych pojazdów samochodowych oraz agregatów i pomp.

3. Dla jednostek taktycznej zawodowej straży pożarnej zapas środków pianotwórczych stanowi:
1) dla zbiorników o pojemności do 600 l — dwukrotne ich napełnienie,
2) dla zbiorników o pojemności powyżej 600 l oraz dla pojemników stanowiących wyposażenie pożarniczych pojazdów samochodowych, agregatów i pomp — jednokrotne ich napełnienie.

4. Dla jednostki taktycznej ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej zapas środków pianotwórczych stanowi jednokrotne napełnienie zbiorników i pojemników stanowiących wyposażenie pożarniczych pojazdów samochodowych.

5. Dla jednostki taktycznej zawodowej straży pożarnej zapas proszków gaśniczych stanowi jednokrotne napełnienie zbiorników pożarniczych pojazdów samochodowych i agregatów.

6. W przypadkach uzasadnionych zagrożeniem pożarowym terenu, należy przewidzieć odpowiedni zapas środków chemicznych zwiększających właściwości gaśnicze wody.

Załącznik nr 2

WIELKOŚĆ ZAPASÓW ŚRODKÓW GAŚNICZYCH DLA KRAJU ORAZ WYTYPOWANE WOJEWÓDZTWA DO LOKALIZACJI BAZ CHEMICZNYCH ŚRODKÓW GAŚNICZYCH

Lp.	Województwo	Ilość środków gaśniczych		
		środek pianotwórczy w tys. litrów	proszek gaśniczy w tonach	
			ogółem	w tym w samochodach GPr 3000
1	st. warszawskie	60	12	6
2	białostockie	40	6	3
3	częstochowskie	60	12	6
4	gdańskie	40	6	3
5	katowickie	40	6	3
6	koszalińskie	40	6	3
7	lubelskie	40	6	3
8	łódzkie	40	6	3
9	olsztyńskie	40	6	3
10	poznańskie	60	12	6
11	rzeszowskie	40	6	3
12	szczecińskie	40	6	3
13	toruńskie	40	6	3
14	wrocławskie	40	6	3
15	zielonogórkie	40	6	3

7

INSTRUKCJA Nr 1/83 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 27 grudnia 1983 r.

w sprawie sporządzania i przekazywania meldunków oraz opracowywania dokumentacji o pożarach, z ratownictwa technicznego i innych akcji interwencyjnych przez komendy rejonowe i wojewódzkie straży pożarnych

Na podstawie § 2 pkt 10 i 16 oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Komendanta Głównego Straży Pożarnych (Dz.U. Nr 33, poz. 180) ustala się, co następuje:

POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1. Przy kwalifikowaniu zdarzenia jako pożar przyjmuje się, że pożar jest to niekontrolowany proces palenia w miejscu do tego celu nie przeznaczonym.

§ 2.1. Pożary według wielkości dzieli się na następujące grupy:
1) pożar mały, w wyniku którego zostały spalone lub zniszczone:
a) budynki lub ich części oraz ruchomości, płody rolne, maszyny, urządzenia produkcyjne, surowce, paliwa itp. znajdujące się

poza budynkami o objętości do 350 m³ lub powierzchni do 70 m²,
b) lasy, uprawy lub inne obiekty przyrody o powierzchni do 1 ha,
2) pożar średni, w wyniku którego zostały spalone lub zniszczone:
a) budynki lub ich części oraz ruchomości, płody rolne, maszyny, urządzenia produkcyjne, surowce, paliwa itp. znajdujące się poza budynkami o objętości od 351 m³ do 1500 m³ lub o powierzchni od 71 m² do 300 m²,
b) lasy, uprawy lub inne obiekty przyrody o powierzchni przekraczającej 1 ha do 10 ha,
3) pożar duży, w wyniku którego zostały spalone lub zniszczone:
a) budynki lub ich części oraz ruchomości, płody rolne, maszyny, urządzenia produkcyjne, surowce, paliwa itp. znajdujące się poza budynkiem o objętości powyżej 1500 m³ lub o powierzchni przekraczającej 300 m²,
b) lasy, uprawy lub inne obiekty przyrody o powierzchni przekraczającej 10 ha.

2. Przy ustalaniu wielkości pożarów, w stosunku do których nie można stosować kryteriów określonych w ust. 1, np.: w wypadku palenia się szybów naftowych, rurociągów gazowych, cystern, urządzeń technologicznych na wolnym powietrzu itp., przyjmuje się następujące kryteria wielkości pożarów:
1) pożar mały — jeżeli zachodziła potrzeba podania 2 prądów gaśniczych,
2) pożar średni — jeżeli zachodziła potrzeba podania 3 do 9 prądów gaśniczych,
3) pożar duży — jeżeli zachodziła potrzeba podania powyżej 9 prądów gaśniczych.

3. W wypadku spalenia budynku lub jego części wraz z ruchomościami znajdującymi się poza budynkiem przyjmuje się ich łączną powierzchnię lub kubaturę i odpowiednio zalicza do jednej z grup wielkości pożarów, o których mowa w § 2.

§ 3. Ustala się następujący podział akcji ratowniczych:
1) akcje ratownicze w czasie pożarów,
2) akcje ratownictwa technicznego,
3) inne akcje interwencyjne.

§ 4.1. Akcjami ratownictwa technicznego są akcje podczas klęsk żywiołowych, katastrof i awarii lub w czasie likwidacji ich skutków, gdzie występuje zagrożenie zdrowia i życia ludzkiego oraz zagrożenie mienia, z wyjątkiem akcji ratowniczych w czasie pożarów.

2. Przez inne akcje interwencyjne rozumie się akcje nie zakwalifikowane do akcji ratowniczych w czasie pożarów oraz do akcji ratownictwa technicznego, w których biorą udział jednostki straży pożarnych.

POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE

POŻARY

§ 5.1. Wprowadza się następujące wzory dokumentacji z pożarów:
1) karta zgłoszenia pożaru według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do instrukcji,
2) meldunek o pożarze według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do instrukcji,
3) informację o pożarze według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do instrukcji,
4) wykaz sił i środków uczestniczących w akcji ratowniczej według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do instrukcji,
5) szkic sytuacyjny z terenu prowadzonej akcji ratowniczej, wykonany zgodnie z wytycznymi Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 5 lutego 1973 r. w sprawie opracowywania szkiców sytuacyjnych,
6) analizę pożaru według wzoru stanowiącego załącznik nr 5 do instrukcji,
7) zestawienie dobowe pożarów według wzoru stanowiącego załącznik nr 6 do instrukcji,
8) analityczne zestawienie pożarów, elementów i wskaźników operacyjnych według wzoru stanowiącego załącznik nr 7 do instrukcji,
9) książkę ewidencji pożarów według wzoru stanowiącego załącznik nr 8 do instrukcji,
10) zestawienie dobowe z udziału jednostek straży pożarnych w akcjach ratowniczych oraz ilości akcji ratownictwa technicznego, innych akcji interwencyjnych i alarmów fałszywych według wzoru stanowiącego załącznik nr 16 do instrukcji.

2. Z pożarów małych należy sporządzać:
1) meldunek o pożarze,
2) informację o pożarze,
3) szkic sytuacyjny, z tym że nie wymaga się sporządzania szkicu sytuacyjnego z pożarów: stert, stogów i brogów, zboża na pniu, słomy na polu, torfowisk, obszarów leśnych, środków transportu, barakowozów oraz z pożarów, podczas których nie podano więcej niż dwa prądy gaśnicze, a także innych ugaszonych bez udziału jednostek straży pożarnych.

3. Z pożarów średnich należy sporządzać:
1) meldunek o pożarze,
2) informację o pożarze,
3) szkic sytuacyjny,
4) wykaz sił i środków,
5) analizę pożaru, w razie pożarów w obiektach przemysłowych, magazynach i obiektach użyteczności publicznej oraz pożarów w obiektach, podczas których działania ratownicze prowadzono na wysokości powyżej 10 m.

4. Z pożaru dużego należy sporządzać:
1) meldunek o pożarze,
2) informację o pożarze,
3) wykaz sił i środków,
4) szkic sytuacyjny,
5) analizę pożaru, z tym że nie wymaga się sporządzania analizy pożaru z pożarów stert, stogów i brogów, zboża na pniu, słomy na polu, wolno stojących stodół oraz powstałych w rolnictwie indywidualnym, jeżeli pożarem nie było objętych więcej niż 5 budynków.

5. Dopuszcza się możliwość sporządzania tylko meldunku o pożarze z następujących pożarów:
1) śmieci w wolno stojących śmietnikach,
2) śmieci w pojedynczych pojemnikach,

3) śmieci w zsypach w budynkach mieszkalnych, gdy pożar nie rozprzestrzenił się poza zsyp,
4) sadzy, które nie spowodowały zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi,
5) traw poza obszarami leśnymi.

§ 6.1. Sporządzanie i przekazywanie meldunków o pożarach odbywa się według poniższych zasad:

1) kierujący akcją ratowniczą prowadzoną przez jednostki straży pożarnych przekazuje niezwłocznie do właściwego rejonowego lub wojewódzkiego stanowiska kierowania informację o sytuacji pożarowej według danych zawartych w meldunku o pożarze podając w pierwszej kolejności:
   a) nazwę i przeznaczenie obiektu objętego pożarem,
   b) obiekty, pomieszczenia i urządzenia objęte pożarem (całkowicie, częściowo, przybliżone rozmiary pożaru, powierzchnia, kubatura),
   c) obiekty, pomieszczenia i urządzenia zagrożone bezpośrednio przez pożar,
   d) przybliżone wymiary obiektu objętego pożarem oraz konstrukcja obiektu (ogólnie),
   e) stan zaopatrzenia wodnego (dostateczne, brak, w jakiej odległości od miejsca pożaru),
   f) występowanie innych zagrożeń (toksyczne, wybuchowe, duże zadymienie, urządzenia pod napięciem itp.),
   g) czy konieczna jest pomoc (określić ilość i rodzaj niezbędnych sił i środków),
2) w przypadku braku pełnych informacji w pierwszym okresie trwania akcji ratowniczej należy dążyć do ich skompletowania, a meldunek uzupełnić po zakończeniu akcji,
3) rejonowe stanowisko kierowania przekazuje niezwłocznie do właściwego wojewódzkiego stanowiska kierowania meldunki z wszystkich pożarów zaistniałych na terenie rejonu,
4) wojewódzkie stanowisko kierowania przekazuje niezwłocznie do Głównego Stanowiska Kierowania meldunki o pożarach:
   a) dużych,
   b) w wyniku których przewidywane straty pożarowe mogą wynieść 1 mln zł i więcej,
   c) podczas których zaistniały wypadki śmiertelne lub powodujące ciężkie uszkodzenia ciała,
   d) bez względu na wielkość i straty, powstałe w obiektach: ważnych dla gospodarki narodowej, władz administracyjnych i politycznych, zabytkowych, sakralnych oraz w obiektach użyteczności publicznej, w którym występuje w czasie pożaru zagrożenie ludzi (np. w szpitalach, hotelach, zakładach pomocy społecznej, restauracjach, teatrach, kinach itp.),
5) meldunki o pożarach rejestrowane są przez właściwe stanowiska kierowania w książce ewidencji pożarów.
6) wojewódzkie stanowisko kierowania przekazuje do Głównego Stanowiska Kierowania zestawienie dobowe pożarów oraz zestawienie dobowe z udziału jednostek straży pożarnych w akcjach ratowniczych oraz ilości akcji ratownictwa technicznego, innych akcji interwencyjnych i alarmów fałszywych.

2. Sporządzanie i przekazywanie dokumentacji o pożarach nie wymienionych w ust. 1 odbywa się według poniższych zasad:

1) komenda rejonowa straży pożarnych sporządza (z uwzględnieniem ustaleń zawartych w § 5 ust. 2 i 3):
   a) informację o pożarze z każdego pożaru małego, średniego i dużego, bez względu na udział jednostek straży pożarnych w akcji ratowniczej,
   b) wykaz sił i środków z pożaru średniego,
   c) szkic sytuacyjny z pożaru małego i średniego,
   d) analizę pożaru średniego,
2) komenda wojewódzka straży pożarnych sporządza (z uwzględnieniem ustaleń zawartych w § 5, ust. 4):
   a) wykaz sił i środków z pożaru dużego,
   b) szkic sytuacyjny z pożaru dużego,
   c) analizę pożaru dużego,
3) komenda rejonowa straży pożarnych obowiązana jest przekazać:
   a) do właściwej komendy wojewódzkiej straży pożarnych informację o pożarze, wykaz sił i środków, szkic sytuacyjny i analizę — ze wszystkich pożarów, z których jest sporządzana dokumentacja,
   b) do właściwego urzędu spraw wewnętrznych informację o pożarze z każdego pożaru, z wyjątkiem pożarów wymienionych w § 5 ust. 5,
   c) w terminie 3 dni do właściwego inspektoratu (oddziału) Państwowego Zakładu Ubezpieczeń zawiadomienie pisemne o każdym zaistniałym pożarze, według wzoru stanowiącego załącznik nr 9 do instrukcji,
4) komenda wojewódzka straży pożarnych obowiązana jest przekazać:
   a) do Komendy Głównej Straży Pożarnych (w jednym egzemplarzu):
      — informację o pożarze, wykaz sił i środków, szkic sytuacyjny i analizę z pożarów średnich wymienionych w § 5 ust. 3 pkt 5,
      — sporządzoną dokumentację ze wszystkich pożarów dużych,
   b) do właściwej komendy rejonowej straży pożarnych dokumentację z pożarów dużych sporządzoną przez komendę wojewódzką straży pożarnych,
   c) w terminie 3 dni do głównego inspektoratu ochrony przeciwpożarowej właściwego resortu zawiadomienie pisemne o zaistniałym pożarze w obiekcie danego resortu, według wzoru stanowiącego załącznik nr 10 do instrukcji,
5) informacje, analizy, wykazy sił i środków i szkice sytuacyjne komenda rejonowa straży pożarnych przekazuje do właściwych adresa-

tów w terminie do 10 dni, a komenda wojewódzka straży pożarnych w terminie 14 dni od daty powstania pożaru.

3. O wszystkich zmianach dotyczących ustalenia przyczyny powstania pożaru i wysokości strat pożarowych, zaistniałych po sporządzeniu dokumentacji, właściwa komenda straży pożarnych zawiadamia niezwłocznie właściwych adresatów, przekazując meldunek według wzoru stanowiącego załącznik nr 11 do instrukcji.

4. Przy sporządzaniu dokumentacji o pożarach należy posługiwać się:
1) wykazem klasyfikacyjnym statystycznych grup przyczyn pożarów, stanowiącym załącznik nr 12 do instrukcji,
2) wykazem klasyfikacyjnym statystycznych grup resortowych, stanowiącym załącznik nr 13 do instrukcji,
3) zasadami ustalania strat pożarowych, według danych określonych w załączniku nir 14 do instrukcji,
4) objaśnieniami do sporządzania poszczególnych dokumentów zawartymi w załącznikach do instrukcji.

5. Komenda wojewódzka straży pożarnych sporządza ze wszystkich pożarów średnich i dużych roczne analityczne zestawienie pożarów i wskaźników operacyjnych, oddzielnie dla terenów wiejskich, miejskich i obszarów leśnych oraz przekazuje te zestawienia do Komendy Głównej Straży Pożarnych w terminie do 15 lutego każdego roku.

6. Komenda rejonowa straży pożarnych sporządza analityczne zestawienie pożarów według ustaleń komendanta wojewódzkiego straży pożarnych.

RATOWNICTWO TECHNICZNE

§ 7.1. Wprowadza się następujące wzory dokumentacji z akcji ratownictwa technicznego:
1) meldunek z akcji ratownictwa technicznego według wzoru stanowiącego załącznik nr 15 do instrukcji,
2) zestawienie miesięczne akcji ratownictwa technicznego i innych akcji interwencyjnych według wzoru stanowiącego załącznik nr 17 do instrukcji,
3) zestawienie miesięczne ilości działań ratowniczych podczas klęsk żywiołowych, katastrof i awarii według wzoru stanowiącego załącznik nr 18 do instrukcji,
4) książkę ewidencji akcji ratownictwa technicznego według wzoru stanowiącego załącznik nr 19 do instrukcji.

2. Komenda rejonowa i wojewódzka straży pożarnych dokonują analizy akcji ratownictwa technicznego jednostek straży pożarnych.

3. Komendanci wojewódzcy straży pożarnych określają szczegółowy zakres opracowania analiz, o których mowa w ust. 2, uwzględniając m. in.:
1) rodzaj działań ratowniczych i sposób wykorzystania jednostek straży pożarnych,
2) przydatność użytego sprzętu jednostek straży pożarnych,
3) osiągnięte wyniki akcji ratowniczej,
4) trudności w akcji ratowniczej.

§ 8.1. Sporządzanie i przekazywanie meldunków z akcji ratownictwa technicznego odbywa się według poniższych zasad:
1) kierujący akcją prowadzoną przez jednostki straży pożarnych przekazuje niezwłocznie do właściwego rejonowego lub wojewódzkiego stanowiska kierowania meldunek o rodzaju zdarzenia i istniejącej sytuacji, z uwzględnieniem występującego zagrożenia, możliwości podjęcia działań ratowniczych, występujących trudności oraz potrzebnej pomocy (określić ilość i rodzaj sił i środków),
2) w przypadku braku pełnych informacji w pierwszym okresie trwania akcji ratowniczej należy dążyć do ich skompletowania, a meldunek uzupełnić po zakończeniu akcji,
3) rejonowe stanowisko kierowania przekazuje niezwłocznie do właściwego wojewódzkiego stanowiska kierowania meldunki ze wszystkich akcji ratownictwa technicznego prowadzonych na terenie rejonu, a wojewódzkie stanowisko — przekazuje do Głównego Stanowiska Kierowania tylko meldunki z akcji w obiektach, o których mowa w § 6 ust. 1, pkt 4, lit. d, oraz w obiektach, w których nastąpił wypadek zbiorowy lub powstało zagrożenie ludzi, bądź działania ratownicze prowadzone były przez załogi w sile powyżej jednego plutonu,
4) meldunki z akcji ratownictwa technicznego rejestrowane są przez właściwe stanowiska kierowania w książce ewidencji akcji ratownictwa technicznego,
5) wojewódzkie stanowisko kierowania sporządza raport operacyjny z udziału jednostek straży pożarnych w akcji przeciwpowodziowej według załącznika do zarządzenia nr 2 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 marca 1976 r. w sprawie udziału jednostek ochrony przeciwpożarowej w akcji przeciwpowodziowej oraz przekazuje ten raport do Głównego Stanowiska Kierowania,
6) wojewódzkie stanowisko kierowania przekazuje do Głównego Stanowiska Kierowania zestawienie dobowe, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 10,
7) wojewódzkie stanowisko kierowania przekazuje do Głównego Stanowiska Kierowania zestawienia miesięczne, o których mowa w § 7 ust. 1, pkt 2 i 3, trzeciego dnia każdego miesiąca.

2. Komenda wojewódzka straży pożarnych sporządza analizę akcji ratownictwa technicznego, w której działania ratownicze prowadzone były przez co najmniej jeden pluton pożarniczy oraz ze zdarzeń, podczas których nastąpił wypadek zbiorowy lub powstało zagrożenie ludzi i przekazuje sporządzoną analizę w terminie 14 dni do Komendy Głównej Straży Pożarnych oraz do właściwej komendy rejonowej straży pożarnych.

INNE AKCJE INTERWENCYJNE

§ 9. Wprowadza się książkę ewidencji akcji interwencyjnych i alarmów fałszywych według wzoru stanowiącego załącznik nr 20 do instrukcji.

§ 10. Sporządzanie i przekazywanie meldunków z innych akcji interwencyjnych jednostek straży pożarnych odbywa się według poniższych zasad:

1) kierujący działaniami niezwłocznie przekazuje do właściwego rejonowego stanowiska kierowania meldunek o rodzaju zdarzenia i podejmowanych działaniach,
2) rejonowe stanowisko kierowania przekazuje do właściwego wojewódzkiego stanowiska kierowania meldunki ze wszystkich innych akcji interwencyjnych prowadzonych na terenie kraju,
3) informacje o zdarzeniu i prowadzonych działaniach rejestrowane są przez rejonowe i wojewódzkie stanowisko kierowania w książce ewidencji innych akcji interwencyjnych i alarmów fałszywych,
4) wojewódzkie stanowisko kierowania przekazuje do Głównego Stanowiska Kierowania zestawienie dobowe, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 10 oraz zestawienie miesięczne, o którym mowa w § 7 ust. 1 pkt 2.

§ 11. Jeżeli w czasie akcji ratowniczych miały miejsce wypadki śmiertelne, ciężkie i zbiorowe, którym ulegli funkcjonariusze pożarnictwa, kandydaci na funkcjonariuszy pożarnictwa, pracownicy komend straży pożarnych, członkowie ochotniczej lub obowiązkowej straży pożarnej oraz inne osoby biorące udział w tej akcji — Wojewódzkie Stanowisko Kierowania przekazuje niezwłocznie do Komendy Głównej Straży Pożarnych meldunek według wzoru stanowiącego załącznik nr 21 do instrukcji.

§ 12. Wszelkie analizy i oceny sporządzane z pożarów i akcji ratownictwa technicznego powinny być zakończone wnioskami zmierzającymi do ograniczenia zagrożenia i usprawnienia akcji ratowniczych.

§ 13. Nie sporządza się dokumentacji, z wyjątkiem meldunków z akcji ratowniczych, prowadzonych w obiektach:

1) podległych Ministrowi Obrony Narodowej,
2) podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,
3) podległych Centralnemu Zarządowi Zakładów Karnych,
4) nadzorowanych przez Urzędy Górnicze,
5) oraz ruchomościach stanowiących własność państw obcych lub ich obywateli.

§ 14. Szef Służby Operacyjnej i Szef Służby Prewencji Komendy Głównej Straży Pożarnych może zobowiązać Komendę Wojewódzką Straży Pożarnych do opracowania odrębnej poszerzonej dokumentacji oraz materiałów analitycznych z niektórych pożarów i akcji ratowniczych.

§ 15. Dokumentację z pożarów, akcji ratownictwa technicznego, innych akcji interwencyjnych i alarmów fałszywych, przechowują właściwe komendy rejonowe i wojewódzkie straży pożarnych.

§ 16. Traci moc instrukcja nr 2/81 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 6 listopada 1981 r. w sprawie sporządzania i składania meldunków oraz opracowywania dokumentacji o pożarach i z ratownictwa technicznego.

§ 17. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r.

Komendant Główny Straży Pożarnych
w z. **A. Gatlik**

UWAGA! Załączniki rozesłane zostały do zainteresowanych jednostek.

W.Z.Graf. Zam. 6004. Ark. druk. 1.50. Ark. wyd. 2.50.